

Matej Šekli

Filozofska fakulteta, Ljubljana

UDK 811.163.6'367.625:81'342.8

Oblikotvorje in jakostni naglas glagola v knjižni slovenščini¹

V prispevku sta s sinhronega vidika prikazana oblikotvorje in jakostni naglas glagola v knjižni slovenščini, in sicer po posameznih glagolskih vrstah in razredih. Obravnavane so oblikotvorne posebnosti posameznih nedoločniških in sedanjiških glagolskih oblik, jakostni naglasni tipi ter podani najznačilnejši zgledi. V podčrtih opombah je dodana kratka diahrona naglasoslovna interpretacija, podani so tonemski naglasni tipi in njihova praslovanska izhodišča.

The paper deals with morphology and dynamic stress in the verb in Standard Slovene from a synchronic point of view in relation to specific types and classes of verbs. Specific morphological aspects of individual infinitive and present verb forms and dynamic stress types are discussed, and typical examples given. A short diachronic interpretation of stress is given in footnotes, including tonemic stress types and their Proto-Slavic origins.

1 Uvod

1.1 Oblikotvorje

Oblikovno se slovanski glagol tradicionalno deli na glagolske vrste in razrede glede na nedoločniško in sedanjiško osnovo. Ta delitev je v slavistiki uveljavljena tako rekoč od njenih znanstvenih začetkov, in sicer po nedoločniški osnovi v slovanski filologiji (Dobrowsky ²1819: 92–93; Miklosich ¹1875: 420–421, ²1876: 97–98) in po sedanjiški osnovi v (slovanskem) primerjalnem jezikoslovju (Schleicher 1852: 285–286, 345–346; ²1866: 790; Leskien ⁶1922: 121–122, 138–139) (Nahtigal ²1952: 84–85).² V opisnih slovnicah knjižne slovenščine je ta delitev prisotna do *Slovenske slovnice* 1956 (Bajec-Kolarič-Rupel 1956: 179–202, 1968: 213–234),³ medtem ko je od *Slovenske slovnice* Jožeta Toporišiča iz leta 1976 delitev na nedoločniške in sedanjiške razrede nekoliko prilagojena slovenskemu jeziku (Toporišič ⁴2000: 362–364, 370–373). Oblikovna delitev slovenskega glagola v pričujočem pisanju upošteva tradicionalno delitev.

¹ Besedilo je bilo pripravljeno z vnašalnim sistemom ZRCOLA (<http://ZRCOLA.zrc-sazu.si>), ki ga je na Znanstvenoraziskovalnem centru SAZU v Ljubljani (<http://www.zrc-sazu.si>) razvil dr. Peter Weiss.

² Dobrowsky, Joseph: *Lehrgebäude der böhmischen Sprache*, Prag ¹1809, ²1819; Dobrowsky, Joseph: *Institutiones linguae slavicae dialecti veteris*, Vindobonae 1822; Miklosich, Franz: *Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen: II. Stammbildungslehre*, Wien ¹1875, *III. Wortbildungslehre*, Wien ²1876; Schleicher, August: *Die Formenlehre der kirchenslavischen Sprache*, Bonn 1852; Schleicher, August: *Compendium der vergleichenden Grammatik der indogermanischen Sprachen*, Weimar ¹1861–62, ²1866; Leskien, August: *Grammatik der altbulgarischen (altkirchenslavischen) Sprache*, Weimar ¹1871, Heidelberg ⁶1922.

³ Tradicionalna delitev glagola je prisotna na primer tudi v slovnicah knjižne hrvaščine (Barić idr. ²1997: 248–273).

1.1.1 Nedoločniška osnova

Nedoločniška osnova je del glagolske oblike pred obrazilom neosebne/nedoločne glagolske oblike (ki je tvorjena iz nedoločniške osnove) (sln. *pisa-* ← *pisa-ti*, *pisa-t*, *pisa-l-*, *pisa-n-*, *pisa-vš-*) ter je sestavljena iz korena in nedoločniške pripone (*pis-a-*). Razlikujemo sedem nedoločniških pripon in posledično sedem nedoločniških glagolskih vrst: *nes-ø-ti*, *dvig-ni-ti*, *vid-e-ti/sliš-a-ti*, *mer-i-ti*, *del-a-ti*, *kup-ova-ti/boj-eva-ti*; brezpriporni glagoli so *bi-ø-ti*, *da-ø-ti*, *jes-ø-ti*, *i-ø-ti*. Iz nedoločniške osnove se tvorijo: dolgi nedoločnik z obraziloma *-ti*, *-či* (*pisati*, *peči*); kratki nedoločnik z obraziloma *-t*, *-č* (*pisat*, *peč*);⁴ namenilnik z obraziloma *-t*, *-č* (*pisat*, *peč*);⁵ opisni deležnik na *-l* z obrazilom *-l-* (*pisal-*), s pomočjo katerega se tvorijo zložene glagolske oblike kot predpreteklik (*pisal/pisala səm bil/bila*), preteklik (*pisal/pisala səm*), prihodnjik (*pisal/pisala bom*), pogojnik (*pisal/pisala bi*); trpni deležnik na *-n/-t* z obraziloma *-en/-jen/-n-*, *-t-* (*napisan*, *mlet*), s katerim se tvori trpni način (*napisan je bil*, *pisan je*, *napisan bo*); deležnik/deležje na *-ši/-vši* z obraziloma *-š-/vš-* (*prinesši*, *napisavši*).

1.1.2 Sedanjiška osnova

Sedanjiška osnova je del glagolske oblike pred obrazilom osebne/določne glagolske oblike (ki je tvorjena iz sedanjiške osnove) (sln. *piš-* ← *piš-e-*, *piš-i-*, *piš-oč-*) in je sestavljena iz glagolskega korena in sedanjiške pripone (*piš-e-*). Razlikujemo pet sedanjiških pripon in posledično pet sedanjiških glagolskih vrst: *nes-e-m*, *dvig-ne-m*, *pi-je-m/or-je-m*, *mer-i-m*, *del-a-m*, brezpriporni glagoli so *sə-ø-m*, *da-ø-m*, *je-ø-m*, *ve-ø-m*, *gre-ø-m*. Iz sedanjiške osnove se tvorijo: sedanjik (*pišem*); velelnik z velelniškimi priponomi *-i*, *-ni*, *-V-j-/C-ji*, *-i*, *-aj-* (*nes-i!* *nes-i-te!*, *dvig-ni!* *dvig-ni-te!*, *pi-j!* *pi-j-te!/or-ji!* *or-ji-te!*, *mer-i!* *mer-i-te!*, *del-aj!* *del-aj-te!*); deležnik/deležje na *-č* z obrazilom *-č-* (*pišoč*, *ljubeč*); deležje na *-e* (*vede*, *igraje*).

	-e-	-ne-	-je-	-i-	-a-
Sedanjik					
Ed.	1. <i>nes-e-m</i>	<i>dvig-ne-m</i>	<i>pi-je-m</i>	<i>or-je-m</i>	<i>mer-i-m</i>
	2. <i>nes-e-š</i>	<i>dvig-ne-š</i>	<i>pi-je-š</i>	<i>or-je-š</i>	<i>mer-i-š</i>
	3. <i>nes-e-ø</i>	<i>dvig-ne-ø</i>	<i>pi-je-ø</i>	<i>or-je-ø</i>	<i>mer-i-ø</i>
Dv.	1. <i>nes-e-va</i>	<i>dvig-ne-va</i>	<i>pi-je-va</i>	<i>or-je-va</i>	<i>mer-i-va</i>
	2. <i>nes-e-ta</i>	<i>dvig-ne-ta</i>	<i>pi-je-ta</i>	<i>or-je-ta</i>	<i>mer-i-ta</i>
	3. <i>nes-e-ta</i>	<i>dvig-ne-ta</i>	<i>pi-je-ta</i>	<i>or-je-ta</i>	<i>mer-i-ta</i>

4 V govorjeni slovenščini osrednjega prostora (z gorenjsko-dolenjsko narečno osnovno) je potrebno ločiti kratki nedoločnik (*kúpit*, *nósit*, *govórít*, *čésát*, *brát*, *spát*, *pít*) od dolgega nedoločnika z reduciranim izglasnim *i* kot posledico popolnega samoglasniškega upada (vokalne redukcije), značilne za osrednjeslovenski prostor (*kupít*, *nosít*, *govorít*, *česát*, *brát*, *spát*, *pít* < *kupiti, *nositi, *govoriti, *česati, *brati, *spati, *piti). Kot je razvidno iz navedenih zgledov, je razlika med obema opazna pri nekaterih glagolih z naglasom na nedoločniški osnovi ali na izglasnem samoglasniku korena v dolgem nedoločniku. Oblike tipa *kupít*, *nosít*, *govorít*, *česát*, *brát*, *spát*, *pít* so torej glasovno popolnoma vzporedne oblikam tipa *otróci so študíral v Lublán* < **otróci so študírali v Ljubljáni*.

5 Namenilnik se od kratkega nedoločnika pri nekaterih glagolih loči po naglasu (kratki nedoločnik *brát*, *spát*, *kovát*, *daját*, *pít* : namenilnik *brát*, *spát*, *kovát*, *daját*, *pít*).

Mn.	1.	nes-e-mo	dvig-ne-mo	pi-je-mo	or-je-mo	mer-i-mo	del-a-mo
	2.	nes-e-te	dvig-ne-te	pi-je-te	or-je-te	mer-i-te	del-a-te
	3.	nes-e-jo	dvig-ne-jo	pi-je-jo	or-je-jo	mer-i-jo	del-a-jo

Velelnik

Ed.	2.	nes-i-ø	dvig-ni-ø	pi-j-ø	or-ji-ø	mer-i-ø	del-aj-ø
Dv.	1.	nes-i-va	dvig-ni-va	pi-j-va	or-ji-va	mer-i-va	del-aj-va
	2.	nes-i-ta	dvig-ni-ta	pi-j-ta	or-ji-ta	mer-i-ta	del-aj-ta

Mn.	1.	nes-i-mo	dvig-ni-mo	pi-j-mo	or-ji-mo	mer-i-mo	del-aj-mo
	2.	nes-i-te	dvig-ni-te	pi-j-te	or-ji-te	mer-i-te	del-aj-te

Sedanjik in velelnik priponskih glagolov

1.1.3 Razmerje med nedoločniško in sedanjiško osnovo

Razmerje med nedoločniško in sedanjiško osnovo ni vedno enako razmerju 1 : 1, tj. eni nedoločniški priponi pogosto ustreza več sedanjiških pripon in obratno. Izhajajoč iz nedoločniške pripone in upoštevaje sedanjiško pripono so razmerja med nedoločniško in sedanjiško pripono naslednja:

	nedoločniška pripona	sedanjiška pripona	zgledi
I/1	-ø-	-e-	plesti pletem, krasti kradem
I/2			nesti nesem, gristi grizem
I/3			tepsti tepem, grebsti grebem, pleti plevem
I/4			peči pečem, striči strižem
I/5		-e-, -je-	jeti jamem, začeti začnem, žeti žanjem
I/6			žreti žrem, klati koljem, mleti meljem
I/7		-je-	piti pijem
II	-ni-	-ne-	dvigniti dvignem
III/1	-e-	-e-	razumeti razumem
III/2	-e-/a-	-i-	videti vidim, slišati slišim
IV	-i-	-i-	meriti merim
V/1	-a-	-a-	delati delam
V/2		-je-, -e-	orati orjem, rezati režem
V/3		-e-	brati berem
V/4	-ja-	-je-	sejati sejem
VI	-ov-a-/ev-a-	-u-je-	kupovati kupujem, bojevati bojujem
VII	-ø- (-e-)	-ø- (-a-)	biti səm, dati dam, jesti jem, vedeti vem, imeti imam, iti grem

1.2 Naglas

Naglas glagola v knjižni slovenščini je bil v drugi polovici 20. in v začetku 21. stol. natančneje obdelan v Uvodu v *Slovar slovenskega knjižnega jezika*, in sicer v razdelkih Sheme za dinamični naglas in oblikoslovje (SSKJ 1971: § 193–195) in Sheme za tonemski naglas (SSKJ 1971: § 209–211), delo Jakoba Riglerja, ter v *Slovenski slovnici* iz leta 1976 in kasnejših izdajah (četrta izdaja leta 2000) ter v *Slovenskem pravopisu* 2001 (SP 2001: § 914–920, 1202–1206), delo Jožeta Toporišiča.⁶ Rigler je naglas glagolskih oblik obdelal glede na naglas v nedoločniku in sedanjiku: 1. naglas je na istem zlogu nedoločnika in sedanjika: 1.1 naglas ni neposredno pred *-ti* in *-m*; 1.2 naglas je neposredno pred *-ti* in *-m*; 1.3 naglas ni neposredno pred *-ti* oziroma *-či* in ne neposredno pred *-m*; 1.4 naglas ni neposredno pred *-ti* in je neposredno pred *-m*; 2. naglas je na različnih zlogih v samem nedoločniku ali v nedoločniku in sedanjiku. Toporišič je v svoji slovnici naglas glagola obravnaval v poglavijih: Naglas sedanjiških oblik (Toporišič ⁴2000: 364–368), Naglas nedoločniških oblik (Toporišič ⁴2000: 373–383), Naglasni tipi glagolskih oblikotvornih vzorcev (Toporišič ⁴2000: 383–387). V zadnjem navedenem poglavju je povzemovalno prikazan (jakostni) naglas glagola glede na razmerje naglasa v nedoločniku in sedanjiku ter (tonemski) naglas glagolov na *-i-ti* *-i-m*. Prikaz naglasnih tipov slovenskega glagola v pričejučem članku sledi naglasoslovnim opisom glagola v predstavljenih kodifikacijskih piročnikih knjižne slovenščine.

Glede na naglasni tip je mogoče v knjižni slovenščini ločiti tri skupine glagolov: 1. priponski glagoli z ničto nedoločniško pripono (glagolska vrsta I) imajo precej raznorodne naglasne tipe in podtipe, v katere spada zelo majhno število sicer zelo pogostnih glagolov; 2. priponski glagoli z neničto nedoločniško pripono (glagolske vrste II–VI) izkazujejo sorazmerno dobro opisljiv sistem naglasnih tipov; 3. brezpriponski glagoli (glagolska vrsta VII) imajo večinoma vsak svoj naglasni vzorec. Iz povedanega sledi, da je naglas večine slovenskih glagolov mogoče sistematicno podati s pomočjo opisa sistema naglasnih tipov.

Glagoli z neničto nedoločniško pripono (II–VI), tj. glagoli na *-ni-ti*, *-e-ti/-a-ti*, *-i-ti*, *-a-ti*, *-ov-a-ti/-ev-a-ti*, poznajo tri osnovne jakostne naglasne tipe, ki jih je mogoče definirati glede na naglas nedoločnika in sedanjika (naglas na korenju, naglas na nedoločniški/sedanjiški priponi). Pri posamezni skupini glagolov lahko kateri od naglasnih tipov tudi umanjka. Naglasne značilnosti posameznih naglasnih tipov so naslednje: **(a)** naglas na korenju v nedoločniku in sedanjiku: **mérīti mérīm** (*dvigniti dvígнем*, *vídeti vídim*, *slíšati slíším*, *mérīti mérīm*, *délati délam*, *rézati rézem*, *dédrovati dédujem*); **(b)** naglas na nedoločniški priponi v nedoločniku in naglas na korenju v sedanjiku, pri čemer je glede na prisotnost/odsotnost dvojničnosti naglasa v nedoločniku mogoče razlikovati dva podtipa: podtip z dvojničnim naglasom v nedoločniku, tj. z naglasom na nedoločniški priponi ali na korenju: **ločīti/lóčiti lóčim** (*pahníti/páhniti páhnem*, *ločīti/lóčiti lóčim*, *méšati/mešáti méšam*, *kázati/kazáti kázem*, *dájati/dajáti dájem*); podtip z nedvojničnim naglasom v nedoločniku, tj. z naglasom samo na nedoločniški priponi: **nosítí nósim** (*knéniti krénem*,

⁶ V drugi polovici 19. stol. je o naglasu glagola izčrplno pisal Matija Valjavec v svojem delu *Prinos k nagasu u (novo) slovenskem jeziku*, ki je izhajalo v *Radu jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti* v obdobju 1878–1895, in sicer v knjigah 63, 65, 67, 68, 71, 73, 74, 76, 77, 93, 94, 102, 105, 111, 118 v letih 1883–1994.

(*raz)uméti* (*raz)úmem*, *nosíti nósim*, *česáti čésem*, *bráti bértem*, *peljáti péljem*); **(c)** naglas na nedoločniški priponi v nedoločniku in naglas na sedanjiški priponi v sedanjiku: ***moríti morím*** (*sedéti sedím*, *kričáti kričím*, *moríti morím*, *igráti igrám*, *tkáti tkém*, *darováti darújem*). Naglas posameznih oblik se znotraj posameznega naglasnega tipa nekoliko razlikuje. Naglasne značilnosti posameznih oblik naglasnega tipa zaradi omejitve prispevka niso posebej opisane in so razvidne iz preglednic pri obravnavi posameznih skupin glagolov in njihovega naglasa.

	(a)	(b)		(c)
II	dvigniti dvignem	pahniti/páhniti páhnem	kreniti kréнем	–
III/1	–	–	(<i>raz)uméti</i> (<i>raz)úmem</i>)	sméti smém
III/2	vídeti vídim	–	–	sedéti sedím
	slíšati slíšim	–	–	kričáti kričím
IV	mériti mérím	ločiti/lóčiti lóčim	nosíti nósim	moríti morím
V/1	délati délam	měšati/mesáti měšam	–	igráti igrám
V/2	rézati réžem	kázati/kazáti kážem	česáti čésem	–
V/3	–	–	bráti bértem	tkáti tkém
V/4	–	dájati/dajáti dájem	peljáti péljem	–
VI	dédovati dédujem	–	–	darováti darújem

Naglasni tipi glagolov z neničto nedoločniško pripono (glagolske vrste II-VI)

Oblikotvorje in jakostni naglas glagola v knjižni slovenščini sta v pričujočem prispevku podana s sinhronega vidika, in sicer po posameznih vrstah in razredih, definiranih na osnovi nedoločniške in sedanjiške osnove. Vsaka skupina glagolov je obravnavana v dveh razdelkih, ki sta: A. Oblikotvorje, B. Naglas. V razdelku o oblikotvorju je obravnavano tvorjenje oblik posamezne glagolske vrste ali razreda (posebnosti tvorbe posameznih oblik nedoločniške in sedanjiške osnove, premene osnov, premene končnic). V razdelku o naglasu so prikazani jakostni naglasni (pod)tipi ter najznačilnejši zgledi posameznega (pod)tipa. Diachroni vidik problematike tonemskega naglasa, tj. prikaz tonemskih naglasnih tipov in njihovih praslovanskih izhodišč, je nakazan v podčrtnih

opombah.⁷ Razdelkoma o oblikotvorju in naglasu sledi povzemačna preglednica, v katerih so znotraj posameznih jakostnih naglasnih tipov prikazane osnovne oblike nedoločniške in sedanjiške osnove. Oblike nedoločniške osnove se pojavljajo v naslednjem zaporedju: dolgi nedoločnik, kratki nedoločnik, namenilnik, deležnik na -l (moški spol ednine, ženski spol ednine, srednji spol ednine), deležnik na -n/-t (imenovalnik ednine moškega, ženskega, srednjega spola). Oblike sedanjiške osnove si sledijo v naslednjem zaporedju: sedanjik (prva oseba ednine, tretja oseba množine), velelnik (druga oseba ednine, druga oseba množine). Deležnik/deležje na -ši/-vši in deležnik/deležje na -č ter deležje na -e zaradi majhne pogostnosti niso prikazani (natančnejši prikaz je v Toporišič ⁴2000: 380–381, 368; v SP 2001 pri posameznem glagolu v slovarju).⁸

2 Glagoli na *-o-ti*

Nedoločniška pripona je -o-, sedanjiški priponi sta -e-, -je-. Glede na izglasni glasnik korena se delijo na sedem razredov (-t/-d-, -s/-z-, -p/-b/-v-, -k/-g-, -m/-n-, -l/-r-, samoglasnik). Z oblikotvornega in naglasoslovnega vidika se zdi smotorno glagole te vrste razdeliti v tri skupine, ki jih tvorijo: 1. glagoli s korenom na zobnik, sičnik, ustničnik, mehkonebnik/šumnik s sedanjiško pripono -e- (I/1–4); 2. glagoli s korenom na nosnik in jezičnik s sedanjiškima priponama -e-, -je- (I/5–6); 3. glagoli s korenom na samoglasnik s sedanjiško pripono -je- (I/7).

2.1 Glagoli na *-o-ti -e-m*

A. Oblikotvorje: Premene osnov se pojavljajo pri izglasnih soglasnikih korena in so opisane pri posameznih glagolskih razredih. Trpni deležnik je izpeljan s pripono -en- (*zaseden*, *pretresen*, *zanesen*). Premene končnic so odvisne od naglasnega tipa glagola, in sicer se pri glagolih naglasnega tipa *nesti nēsem* v tretji osebi množine poleg končaja -ē-jo pojavlja tudi končaj -ó (*plétejo/pletó*, *nēsejo/nesó*, *tēpejo/tepó*, *pēčejo/pekó*).

Zobniški razred, tj. tip ***plesti pletem*, *krasti kradem***, sestavljajo glagoli s korenom na zaporniški zobnik -t-, -d- (*plet-*, *krad-*). Oblike nedoločniške osnove imajo premeno izglasnega korenskega zaporniškega zobnika s priporočnim zobnikom: -t/-d- : -s- (*plet-e-m*, *krad-e-m* : *ples-o-ti*, *kras-o-ti*).

Sičniški razred, tj. tip ***nesti nesem*, *gristi grizem***, tvorijo glagoli s korenom na priporočniški zobnik -s-, -z- (*nes-*, *griz-*). Oblike nedoločniške osnove izkazujejo premeno zvenečnosti izglasnega korenskega zvenečega sičnika: -z- : -s- (*griz-e-m* : *gris-o-ti*).

7 Tonemski naglasni tipi glagola v knjižni slovenščini in njihovi praslovanski viri so obravnavani v Šekli 2005. Spoznanja o praslovanskem naglasu so tu povzeta v skladu z oblikoslovnim pristopom v slovanskom naglasoslovju, v okviru katerega so definirani praslovanski oblikotvorni naglani tipi a, b, c (pri glagolu na primer sedanjik z izjemo sedanjika na *-ē-je-, *-a-je- in nedoločnik z ničto nedoločniško pripono) ter praslovanski besedotvorni naglasni tipi A, B, C, D, E, F, G (pri glagolu na primer sedanjik na *-ē-je-, *-a-je-, nedoločnik z neniti nedoločniško pripono) (Stang 1957; Дъбъ 1981, 2000; povzeto v Lehfeldt '1993, ³2009).

8 Zaporedje oblikovnih in naglasnih dvojnici je podano glede na pogostnost: najprej je navedena bolj pogostna dvojница, za poševidno pa še manj pogostna dvojnica. Iz didaktičnih nagibov se polglasnik zapisuje s posebnim znakom ∂. Stični vezaj levo od glagolskega korena nakazuje, da se glagol pojavlja samo v sestavljkah (-makniti na primer samo v sestavljenkah kot *u-makniti*, *pre-makniti*, *za-makniti* ...).

Ustničniški razred, tj. ***tepsti tepem, grebsti grebem, pleti plevem***, sestavljajo glagoli s korenom na ustničnike *-p-*, *-b-*, *-v-* (*tep-*, *greb-*, *plev-*). Oblike nedoločniške osnove poznajo dve premeni korena: a) pri glagolih s korenom na *-p-*, *-b-* prihaja do premene *-p-/b-* : *-ps-/bs-* (*tep-e-m, greb-e-m* : *teps-ø-ti, grebs-ø-ti*); b) pri glagolih s korenom na *-v-* prihaja do premene *-v-* : *-ø-* (*plev-e-m* : *plev-ø-ti*).

Mehkonebniško-šumniški razred, tj. tip ***peči pečem, striči strižem***, tvorijo glagoli s korenom na mehkonebnik/šumnik *-k-/č-, -g-/ž-* (*pek-/peč-, stig-/striž-*). Morfemska različica s korenom na mehkonebnik se z izjemo nedoločnika in namenilnika pojavlja v oblikah nedoločniške osnove (*pek-al pek-la, strig-al strig-la*), morfemska različica s korenom na šumnik pa z izjemo velelnika in dvojnične oblike tretje osebe množine sedanjika v oblikah sedanjiške osnove (*peč-e-m, striž-e-m*). V nedoločniku oz. namenilniku se pojavlja obrazilo glagolske oblike *-či* oz. *-č* in premena korena *-k-, -g- : -ø-* (*pe-či, stri-či*). V velelniku prihaja do premen izglasnega korenskega soglasnika *-č-, -ž- : -c-, -z-* (*peč-e-m, striž-e-m* : *pec-i! pec-i-te!, striz-i! striz-i-te!*). V obliki tretje osebe množine sedanjika se poleg oblik s sedanjiško pripono *-e-* in končnico *-jo* pri naglasnem tipu *peči pečem* pojavljajo tudi dvojnične oblike z morfemsko različico s korenom na mehkonebnik, z ničto sedanjiško pripono in naglašeno končnico *-ó* (*peč-e-jo/pek-ø-ó*).

B. Naglas: Jakostna naglasna tipa se ločita glede na odsotnost/prisotnost širokega sredinskega samoglasnika *é/ô* v korenju: 1. tip ***sésti sédem*** z odsotnostjo širokega sredinskega samoglasnika *é/ô* v korenju z izjemo zaporedja *ól* ima v vseh oblikah naglas na korenju, pri čemer je mogoče ločiti podtip z naglasom na korenju tudi v oblikah velelnika z neničto končnico tipa ***sédite!*** (*gósti gódem, pásti pádem, rásti rástem, sésti sédem; grísti grízem, lésti lézem, mólsti mólzem, pásti pásem; skúbsti skúbem, zébsti zébem; léči léžem, stríči strížem*) in podtip z dvojničnim naglasom na velelniški priponi v oblikah velelnika z neničto končnico tipa ***trésite!/tresíte!*** (*mésti métem / městi métem, présti prédem / présti prédem; trésti trésem; pléti plévem; séči sécem* (velelnik samo *secíte*), *stréči stréžem, tólči tólčem, vléči vléčem*); 2. tip ***néstí nésem*** z prisotnostjo širokega sredinskega samoglasnika *é/ô* v korenju in z naglasom na velelniški priponi v oblikah velelnika z neničto končnico tipa ***nesíté!*** (*brésti brédem, mésti métem, pléstí plétem, véstí védem; nésti nésem; grébsti grébem, hrópstí hrópem, sôpstí sôpem; péči péčem, réči réčem, téči téčem*).⁹ Razlike med naglasnima tipoma so naslednje: odsotnosti/prisotnosti kako-vostne premene korenskega samoglasnika v deležniku na *-l* (*séðel séðla* : *nésal nésla*), naglasno mesto deležnika na *-n* (*zaséden zasédena* : *prenesén preneséna*), dvojničnost oblike za tretjo osebo množine sedanjika (*sédejo* : *nésejo/nesó*), naglasno mesto oblik velelnika z neničto končnico (*sédite* : *nesíté*).

⁹ Tonemski naglas: sln. *sésti sédeš*, hr./sr. *sjésti sjédëš* / *sésti sèdëš*, rus. *сéсть сáдеши* < psl. *sé̄sti *sédešъ (a); sln. *móči móreš*, hr./sr. *móći móžëš*, rus. *мòчь мòжешь* < psl. *molì *móžešъ (b); sln. *grísti grízeš*, hr./sr. *grísti grízeš*, rus. *грíсть грызëши* < psl. *gryští *gryzëšъ (a/c); sln. *trésti trésem*, hr./sr. *trésti trésem*, rus. *трястù трясëши* < psl. *treští *trësëšъ (c); sln. *néstí nésem*, hr./sr. *nésti nésëš*, rus. *нестí несëши* < psl. *nesti *nesëšъ (c); sln. *cvästi cväteš*, hr./sr. *cvästi cväteš*, rus. *цвëстù цвëтëши* < psl. *kubstí *kübtëšъ (c).

sésti	trésti	nêsti
sést/sèst	trést/trèst	nèst/nêst
sést	trést	nèst/nêst
sédøl	trésøl	nésøl
sédla	trésla	nésla
sédlo	tréslo	néslø
-séden	trésen	nesén
-sédena	tréseña	neséna
-sédeno	tréseño	neséno
sédem	trésem	nêsem
sédejo	trésejo	nêsejo/nesó
sédi	trési	nési
sédite	trésite/tresíte	nesíte

Glagol **môči mórem** v sedanjiku izkazuje premeno izglasnega korenskega soglasnika *g : r* in ima poseben naglasni tip. Svoj naglasni tip ima tudi glagol **cvästi cvätèm / cvästi cvätem**.

môči	cvästi/cvästi
môč	cväst
–	cväst
môgøl	cvätèl/cvätøl
môgla	cvätlà/cvätlà
môglo	cvätlò/cvätlø
–	-cvätèn -cväténa -cväténo
mórem	cvätèm/cvätem
mórejo	cvätejo/cvätó/cvätejo
–	cväti/cväti cvätíte

2.2 Glagoli na *-o-ti -e-m/-je-m*

A. Oblikotvorje: Nosniški razred, tj. glagoli tipa *jeti jamem*, *žeti žanjem*; *ožeti ožmem*, *začeti začnem* sestavlajo glagoli s korenom na nosnik *-m-*, *-n-* (*jam-*, *žan-*; *žm-*, *-čn-*), medtem ko jezičniški razred, tj. glagoli tipa *klati koljem*, *mleti meljem*, *treti tarem*; *žreti žrem*, tvorijo glagoli s korenom na jezičnik *-r-*, *-l-* (*kol-*, *mel-*, *tar-*; *žr-*). Premene osnov v razmerju nedoločniška : sedanjiška osnova nastopajo v izglasju korena in so odvisne od naglasnega tipa glagola: 1. tip **jeti jamem**, **žeti žanjem** ima premeno *-e- : -am-/an-*; 2. a) tip **ožeti ožmem**, **začeti začnem** izkazuje premeno *-e- : -m-/n-*; b) tip **žreti žrem** ima premeno *-re- : -r-*; 3. glagoli *kleti kolnem*, *klati koljem*, *mleti meljem*, *treti tarem* izkazujejo premene *-le- : -oln-, -la- : -ol-, -le- : -el-, -re- : -ar-*.

Trpni deležnik je izpeljan s priponskim obrazilom *-t-* (*požet, zmlet, začet*), pri čemer imajo glagoli s premeno izglasja korena tipa *žreti žrem* deležnik tipa *žrt*. Premene končnic so odvisne od naglasnega tipa glagola, in sicer se pri glagolih naglasnega tipa *ožeti ožmèm, začeti začnèm, žreti žrèm* v tretji osebi množine poleg končaja *-e-jo* pojavlja tudi končaj *-ó* (*ožmèjo/ožmó, začnèjo/začnó, žréjo/žró*).

B. Naglas: Jakostna naglasna tipa se ločita glede na odsotnost/prisotnost naglasa na priponi: 1. tip *jéti jámem, žéti žánjem* ima (skoraj) v vseh oblikah naglas na korenju (*jéti jámem, snéti snámem, vnéti vnámem, vzéti vzámem, méti mánem, žéti žánjem; kléti kólnem, kláti kóljem, mléti méljem, tréti tárem*);¹⁰ 2. tip *ožeti ožmèm, začeti začnèm, žreti žrèm* ima v oblikah nedoločniške osnove naglas na korenju, v oblikah sedanjiške osnove pa naglas na priponi oz. končnici (*-céti -cnèm, -péti -pnèm, -téti -tmèm, -žéti -zmèm; -dréti -drèm, mréti mrèm, -préti -prèm, žréti žrèm; prijéti prímem, sprejéti spréjmem*; ta naglasni tip imata tudi glagola *-spéti -spém* s sestavljenkami kot *prispéti, uspéti* in *vréti vrèm*, ki sicer sodita med glogole s korenom na samoglasnik).¹¹

žéti	mléti	začeti	žréti
žét/žét	mlèt/mléti	začét/začèt	žrèt/žrét
žét/žét	mlét	začét/začèt	žrét
žél/žél	mlèl/mlél	začél	žérł
žéla	mléla	začéla	žérła
žélo	mlélo	začélo	žérlo
žét	mlét	začét	žérłt
žéta	mléta	začéta	žérta
žéto	mléto	začéto	žérto
žánjem	méljem	začnèm	žrèm
žánjejo	méljejo	začnèjo/začnó	žréjo/žró
žánji	mélji	zační	žrì
žánjite	meljíte	začníte	žrite

2.3 Glagoli na *-o-ti -je-m*

A. Oblikotvorje: Samoglasniški razred, tj. glagoli tipa *piti pijem*, sestavljajo glagoli s korenom na samoglasnik. Nedoločniška pripona je *-o-*, sedanjiška pripona je *-je-* (*pi-o-ti pi-je-m*). Trpni deležnik je izpeljan s priponskim obrazilom *-t-* (*zabit, napit*). Od premen končnic se v tretji osebi množine poleg končaja *-e-jo* pojavlja tudi končaj *-ó* (*bijejo/bijó, píjejo/pijó*).

¹⁰ Glagol *kláti kóljem* ima deležnik na *-n* (-klán -klána -kláno). Glagol *tréti tárem* ima v velelniku naglas na priponi (*trí trite*).

¹¹ Tonemski naglas: sln. *žéti žánješ, mléti mélješ, hr./sr. žéti žánjěš, mljéti méljěš / mléti mélješ*, rus. *жéть жанéшь, молóтъ мéлешь < psl. *žéti *žánješ, *méliti*mélješ (a/b)*; sln. *začeti začněš, žréti žrěš, hr./sr. ždríjeti/ždréti ždrěš < psl. *čéti *čánješ, *zertí *žbrěš (c)*.

B. Naglas: Jakostni naglasni tip *bíti bíjem*, *píti pájtem* ima dva naglasna podtipa, ki se med seboj razlikujeta le v naglasu oblike moškega spola ednine deležnika na *-l*:¹² 1. podtip *bíti bíjem* izkazuje v obliki moškega spola ednine deležnika na *-l* kračino tipa *bil*, pri čemer predvsem glagoli s korenom na *-e-* izkazujejo dvojnično dolžino (*grél/grél*, *štél/štél*) (*bíti bíjem*, *bríti bríjem*, *kríti kríjem*, *-míti -míjem*, *-číti -číjem*, *ríti ríjem*, *šíti šíjem*, *žíti žíjem*; *čúti čújem*, *ruti rujem*, *zasúti zasújem*, *obúti obújem*, *səzúti səzújem*; *gréti gréjem*, *štéti štéjem*); 2. podtip *píti pájtem* ima v obliki moškega spola ednine deležnika na *-l* dolžino tipa *píl* (*gníti gníjem*, *píti pájtem*, *líti líjem*, *víti víjem* 'upogibati, sukatiti, zvijati', *víti víjem* 'tuliti'.).¹³

bíti	píti
bít/bít	pít/pít
bít, -bít/-bit	pít, -pít/-pít
bil	píl
bíla	píla
bílo	pílo
bít	pít
bíta	píta
bíto	píto
bíjem	pájtem
bíjejo/bijó	pájejo/pijó
bíj	páj
bíjte	pájte

Nekaj glagolov ne izkazuje sedanjiške pripone *-je-*, temveč sedanjiško pripono *-ne-* (*déti dénem*, *státi stánem* in sestavljenke kot *odéti odénem*, *vstáti vstánem*) ali sedanjiško pripono *-e-* s premeno korenskega zložnika *e*, *u* : *oj*, *ov* (*péti pójem*, *plúti plóvem*, *rjúti rjóvem* / *rjúti rjújem* in sestavljenke kot *zapéti*, *preplúti*). Glagol *znáti* znám in njegove sestavljenke kot *poznáti poznám*, *spoznáti spoznám* imajo sedanjiško pripono *-o-*.

státi	déti	péti	plúti	znáti
stát	dét/dét	pét/pét	plút/plút	znát
stát	dét/dét	pét	plút	znát
stál	dél/dél	pél	plúl	znál
stála	déla	péla	plúla	znála
stálo	délo	pélo	plúlo	ználo

12 V govorjeni slovenščini osrednjega prostora (z gorensko-dolenjsko narečno osnovno) se kolikostna razlika med naglasnima podtipoma kaže v kakovostni razliki naglašenega zložnika: *ubov se je* 'ubil se je' : *napiv se je* 'napil se je' (tj. *u'bou se je* : *napi:y se je*).

13 Tonemski naglas: sln. *bíti bíjēš*, hr./sr. *bíti bíjēš*, rus. *бить (бъёшь)* < psl. *bíti *bíjēš (a); sln. *píti pájēš*, hr./sr. *píti*, rus. *пить пъешиь* < psl. *píti *pájēš/*pájēš (c).

-stán	dét	pét	-plút	znán
-stána	déta	péta	-plúta	znána
-stáno	déto	péto	-plúto	znáno
stánem	dénem	pôjem	plôvem	znám
stánejo	dénejo	pôjego/pojó	plôvejo	znáš
stáni	dêni	pój/pôj	plôvi	znáj
staníte	deníte	pójte/pôjte	plôvi/plovíte	znájte

3 Glagoli na -ni-ti -ne-m

A. Oblikotvorje: Nedoločniška pripona je *-ni-*, sedanjiška pripona je *-ne-*. Trpni deležnik je izpeljan s priponskim obrazilom *-njen-* (*dvignjen*, *pahnjen*, *-krenjen*).

B. Naglas: Jakostna naglasna tipa sta: 1. ***dvigniti dvígnem (a)*** (*pobégniti pobégnem*, *dôrgniti dôrgnem*, *dvígnoti dvígnem*, *gíniti gínem*, *kánniti kánem*, *márzniti márznom*, *otárpnniti otárpnom*, *počépniti počépnem*, *ríniti rínom*, *súnniti súnem*); 2. ***takniti/tákniti táknom, kreniti krénom*** z dvema naglasnima podtipoma, in sicer sta to: a) podtip ***takniti/tákniti táknom (b)*** z dvojničnim naglasom v dolgem nedoločniku, ki ima v večini primerov v korenju samoglasnik *a* (*dahniti/dáhniti dáhnem*, *dotakniti/dotákniti se dotáknem se*, *ganiti/gániti gánem*, *pahniti/páhniti páhnem*, *uganiti/ugániti ugánem*, *umakniti/umákniti umáknem*, *usahnniti/usáhniti usáhnem*; *potegniti/potégnoti potégnem*, *várniti/várniti várnem*); b) podtip ***greniti krénem (b)*** z naglasom samo na priponi v nedoločniku (*greniti krénem*, *ogniti se ógnem/ógnem se*, *skleniti sklénom*, *toniti tónem*, *treniti trénem*, *upogniti upógnem/upógnem*, *zakleniti zaklénom*).¹⁴

dvigniti	pahniti/páhniti	greniti
dvígnoti	páhnit	krénit
dvígnoti	páhnit	krénit
dvígnil	páhnil	krénil
dvígnila	pahnila	grenila
dvígnilo	pahnilo	grenilo
dvígnjen	-pahnjen	-grenjen
dvígnjena	-pahnjena	-grenjena
dvígnjeno	-pahnjeno	-grenjeno
dvígnem	páhnem	grenem
dvígnejno	páhnejo	grenéjo
dvígni	páhni	greni
dvígnite	páhnite/pahníte	greníte

14 Tonemski naglas: sln. *dvigniti dvígneš*, hr./sr. *dignuti digněš*, rus. *довинуть довинешиь* < psl. *dužnqoti *džugneš (A/a); sln. *greniti kréneš*, hr./sr. *grenuti kréněš* < psl. *grenqoti *krétněš (F./b); sln. *-takniti -táknes*, hr./sr. *taknuti táknes*, rus. *мкнуть* < psl. *taknóti *táknes (F./b).

4 Glagoli na *-e-ti/-a-ti*

Glagoli z nedoločniško pripono *-e-* se glede na sedanjiško pripono (*-e-*, *-i-*) delijo v dva razreda.

4.1 Glagoli na *-e-ti -e-m*

Glagoli z nedoločniško pripono *-e-* in sedanjiško pripono *-e-* so zelo redki. V to skupino spadajo le trije nesestavljeni glagoli: *uméti úmem* (in sestavljenke kot *douméti doúmem*, *razuméti razúmem*), *sméti smém*, *hotéti hóčem*. Njihove oblikotvorne in naglasne značilnosti so prikazane v preglednici.¹⁵

uméti	razuméti	sméti	hotéti
umèt/umét	razumèt/razumét	smèt/smét	hotèt/hotét
umèt/umét	razumèt/razumét	—	—
umèl/umél/úmel	razúmel	smèl/smél	hôtel
uméla	razuméla	sméla	hotéla
umélo/umélo	razumélo	smélo/smélo	hotélo
úmljen	razúmljen	—	hotén
úmljena	razúmljena		hotêna
úmljeno	razúmljeno		hotêno
úmem	razúmem	smém	hóčem ¹⁶
úmejo	razúmejo	sméjo	hóčejo/hoté
úmi	razúmi	—	hôti
úmite/umíte	razúmite		hotíte

4.2 Glagoli na *-e-ti/-a-ti -i-m*

A. Oblikotvorje: Nedoločniška pripona je *-e-/a-*, pri čemer se morfemska različica *-e-* pojavlja v položaju ne za soglasniki č, ž, š in morfemska različica *-a-* v položaju za soglasniki č, ž, š, sedanjiška pripona je *-i-*.

B. Naglas: Jakostna naglasna tipa sta: 1. *vídeti vídim (a)*, *slišati slišim (a)*, ki je zelo redek; 2. *sedéti sedím (c)* (*bádéti bádím*, *čepéti čepím*, *goréti gorím*, *gärméti gärmím*, *hitéti hitím*, *hrepéneti hrepním*, *kipéti kipím*, *pärdéti pärdím*, *rdéti rdím*, *rjovéti rjovím*, *sedéti sedím*, *sledéti sledím*, *smärdéti smärdím*, *stärméti stärmím*, *tléti tlím*, *tärpéti tärpím*, *veléti velím*, *värtéti värtím*, *želéti želím*); *kričáti kričím (c)* (*dišáti diším*, *däržáti därvím*, *gasiti*

¹⁵ Tonemski naglas: sln. *uméti úmeš*, *razuméti razúmeš*, star. *uméti uméješ*, hr./sr. *umjeti umijěš / umeti ûměš*, rus. *уметь умеешь* < psl. **(orž)uméti* **(orž)uměješ* (F); sln. *sméti směš*, hr./sr. *smjéti smijěš / sméti směš*, rus. *смéти смéеши* < psl. *sъměti sъměješ (F); sln. *hotéti hóčeš*, hr./sr. *htjéti/htéti hóčeš*, rus. *хотéть хóчешь* < psl. *xъtěti xóčeš (F./b.).

¹⁶ Nikalne oblike sedanjika so *nóčem* *nóčeš* ...

*gasím, golčáti golčím, goréti gorím, kričáti kričím, ležáti ležím, mižáti mižím, molčáti molčím, vreščáti vreščím).*¹⁷

vídeti	sedéti	slíšati	kričáti
vídet	sedèt/sedét	slíšat	kričat
vídet	sedèt/sedét	slíšat	kričat
vídel	sedèl/sedél	slíšal	kričal
vídela	sedéla	slíšala	kričála
vídeľo	sedélo	slíšalo	kričálo
víden	-sedèn	slíšan	kričán
vídena	-sedêna	slíšana	kričána
vídeno	-sedêno	slíšano	kričáno
vídim	sedím	slíšim	kričím
vídijo	sedíjo/sedé	slíšijo	kričíjo/kričé
-vídi	sédi	-slíši	kričí
-vídite	sedíte	-slíšite	kričíte

Glagola **státi stojím, báti se bojím se** izkazujeta premeno korena **-o-** : **-oj-**. Poseben spre-gatveni vzorec imata še glagola **spáti spím, scáti ščíjem/ščím**.

státi	spáti	scáti
stàt/stát	spàt	scàt
stát	spát	scát
stál	spál	scál
stála	spála	scála
stálo	spálo	scálo
-stán	-spán	-scán
-stána	-spána	-scána
-stáno	-spáno	-scáno
stojím	spím	ščíjem/ščím
stojíjo/stojé	spíjo/spé	ščíjejo/ščíjo/ščé
stój	spí	ščíj/ščí
stójte	spíte	ščíjte/ščíte

¹⁷ Tonemski naglas: sln. **vídeti vídiš**, hr./sr. **vìdjeti/vìdeti vìdīš**, rus. **видеть видишь** < psl. ***yìdëti* *yìdiš (A/a); sln. **sedéti sedíš**, hr./sr. **sjèdjeti sjèdīš** / **sèdjeti sèdëš**, rus. **сидеть сидишь** < psl. ***sèdëti* *sèdëš (F-/c); sln. **slíšati slíšiš**, rus. **слышать слышишь** < psl. ***slyšati* *slyšiš (A/a); sln. **kričáti kričíš**, hr./sr. **kričati kriäš**, rus. **кричать кричай** < psl. ***kričáti* *kričíš (F-/c).

5 Glagoli na *-i-ti -i-m*

A. Oblikotvorje: Nedoločniška pripona je *-i-*, sedanjiška pripona je *-i-*. Trpni deležnik na *-n* se tvori z dvema obraziloma, morfemskima različicama, katerih razvrstitev je odvisna od izglasnega soglasnika corena: 1. obrazilo *-jen-* se pojavlja pri korenih na *-n-, -r-, -l-* (*peniti, meriti, hvaliti → penjen, merjen, hvaljen*); 2. obrazilo *-en-* se pojavlja pri ostalih korenih, pri čemer lahko prihaja do premene izglasnega soglasnika corena, in sicer: a) pri korenih na soglasnike *č, ž, š* do premene ne prihaja (*ločiti, blažiti, sušiti → ločen, blažen, sušen*); b) pri korenih na soglasnika na *t, d* do premene *t, d (st, sl)* : *č, j (šč, šlj)* prihaja (*ukrotiti, posvetiti, pozlatiti; buditi, cediti, gladiti, graditi, roditi, bloditi, rediti, saditi, soditi, vaditi; častiti, gostiti, pustiti; misliti → ukročen, posvečen, pozlačen; bujen, cejen, glajen, grajen, rojen, blojen, rejen, sajen, sojen, vajen; čaščen, goščen, puščen; mišljen*) ali ne prihaja (*mlatiti, motiti, potiti; broditi, voditi → mlaten, moten, poten; broden, voden*), pri čemer je odsotnost/prisotnost premene določena slovarsko; c) pri korenih na soglasnika *s, z* prihaja do premene *s, z : š, ž (ponositi, prevoziti → ponošen, prevožen)*¹⁸ in pri korenih na soglasnike *p, b, m, v* prihaja do premene *p, b, m, v : plj, blj, mlj, vlj (kupiti, ljubiti, lomiti, loviti → kupljen, ljubljen, lomljen, lovjen)*.

B. Naglas: Jakostni naglasni tipi so: 1. **mériti mérim (a)** (*báviti se bávím se, upáriti upárim, pláviti plávím, stáviti stávím, vésiti vésim; jézditi jézdim, láziti lázim, tláčiti tláčim, váditi vádim; bábiti se bábim se, gláditi gládim, jáviti jávím, mériti mérim, mísliti míslim, péničti pénim, práviti právím, ráníti ránim, síriti sírim, zdráviti zdrávím*); 2. **ločiti/lóčiti lóčim (b)** (*snubiti/snúbiti snúbim; bloditi/blóditi blódim, ločiti/lóčiti lóčim, mlatiti/mlátiti mlátim, motiti/mótiti mótim; beliti/béliti bélím, hvaliti/hváliti hválím, krožiti/króžiti króžim, ljubiti/ljúbiti ljúbim, služiti/slúžiti slúžim, soditi/sóditi sódim*); **prositi prósim (b)** (*točiti tóčim; broditi bródim, goniti gónim, lomiti lómim, moliti mólim, nositi nósim, prositi prósim, voditi vódim, voliti vólím, voziti vózim; seliti sélim, ženiti žénim*); 3. **moriti morím (c)** s posebnostjo naglasne premene oblike moškega spola ednine deležnika na *-l*, ki se pojavlja pri sestavljenih glagolih (*budil, gojil, gradil, moril, pustil, sušil, učil : zbüdil, vzugójil, pregrádil, umóril, zapústil, posúšil, naučil*) in pri glagolu *govoriti* : *govóril (buditi budím, dobíti dobím, drobiti drobím, dušiti duším, cediti cedím, gojiti gojím, gubiti gubím, kaziti kazím, krotiti krotím, -ložiti -ložím, moriti morím, pojiti pojím, saditi sadím, storiti storím, topiti topím, učiti učím, variti varím; blažiti blažím, častiti častím, -dariti -darím, dražiti dražím, glušiti gluším, gostiti gostím, govoriti govorím, graditi gradím, grešiti greším, kositi kosím, krepiti krepím, kriviti krivím, plašiti plaším, potiti se potím se, pustiti pustím, rediti redím, roditi rodím, sušiti suším, -svetiti -svetím, variti varím, zlatiti zlatím)*.¹⁹

¹⁸ Glagoli tipa *nositi nosim* torej v deležniku na *-n* izkazujejo premeno izglasnega soglasnika corena (*ponositi : ponošen*), medtem ko je glagoli tipa *nesti nesem* ne (*prenesti : prenesen*).

¹⁹ Tonemski naglas: sln. **mériti mériš**, hr./sr. **mjeriti mjeriš / mériti méríš**, rus. **мे́рить мे́ришь < psl. *mérítī *méríšъ (A/a); sln. hvaliti hválíš**, hr./sr. **hváliš hválíš**, rus. **хва́льть хвалишь < psl. *хвалíти *хвалишъ (F./b); sln. nositi nóniš**, hr./sr. **nósišt nösítš**, rus. **носить носиши < psl. *nosítī *nösíšъ (F./b); sln. moriti moriš**, hr./sr. **möröti möriš**, rus. **морить мориши < psl. *morítī *morišъ (F./c).**

mériti	ločiti/lóčiti	nosíti	moríti
mérít	lóčit	nôsit	morít/morít
mérít	lóčít	nôsit	morít
méril = izméril	lóčil = izlóčil	nôsil = ponôsil	moril : umóril
mérila	ločíla	nosíla	moríla
mérilo	ločílo	nosílo	morílo
mérjen	lóčen	nôšen	morjèn
mérjena	lóčeno	nôšena	morjêna
mérjeno	lóčeno	nôšeno	morjêno
mérím	lóčim	nôsim	morím
mérijo	lóčijo	nôsijo	moríjo/moré
méri	lóči	nôsi	môri
mérите	lóčite/locíte	nosíte	moríte

6 Glagoli na *-a-ti/-ja-ti*

Glagoli z nedoločniškima priponama *-a-*, *-ja-* se glede na sedanjško pripono (*-a-*, *-je-* oz. *-e-* s premeno izglasnega soglasnika korena, *-e-*, *-je-*) delijo v štiri razrede.

6.1 Glagoli na *-a-ti -a-m*

A. Oblikotvorje: Nedoločniška pripona je *-a-*, sedanjška pripona je *-a-*. Oblikotvornih posebnosti v tej skupini glagolov skorajda ni. Gre za zelo produktivni tip, v katerega se vključujejo neologizmi in prevzeto besedje (glagoli na *-irati* kot *meliorirati melioriram, sanirati saniram, trenirati treniram*; pogovorno *četati četam, dejati dejtam, guglati guglam*).

B. Naglas: Jakostni naglasni tipi so: 1. **délati délam (a)** z dvema naglasnima podtipom, in sicer sta to: a) podtip z naglasom na korenju v vseh oblikah, tudi v oblikah deležnika na *-l* z neničto končnico tipa *délala* (*bárvati bárvam, délati délam, dihati díham, glédati glédam* (velelnik *gléj/gléj gléjte*), *kídati kídam, kísati kísam, kúhati kúham, pádati pádam, púščati púščam, sánjati sánjam, sékatí sékam, šíbatí šíbam, tárgati tárgam, úpatí úpam, žágati žágam, žvížgati žgížgam*); b) podtip z dvojničnim naglasom na nedoločniški priponi v oblikah deležnika na *-l* z neničto končnico tipa **čákala/čakála** in redkeje z dvojničnim naglasom v oblikah velelnika z neničto končnico tipa **čákajte/čakájte** (*čákati čákam, létati létam, strádati strádam, počívati počívam*); ta naglasni tip pozna tudi ponavljalni sestavljeni glagoli kot *-bádati -bádam, -hájati -hájam, -násati -násam, -pájati -pájam, -vázati -vázam; okopávati okopávam, -znávati -znávam; glagoli z glagolsko pripono *-va-* kot *-čívati -čívam, -grévati -grévam, -lívati -lívam, -mívati -mívam, -krívati -krívam, -pévati -pévam, -pívati -pívam, -rívati -rívam, -spévati -spévam, -žívati -žívam; samévati samévam, zahtévati zahtévam*); 2. **méšati/mešáti méšam (b)** (*kópati/kopáti kópam, méšati/mešáti méšam, pláčati/pláčati pláčam, pomágati/pomagáti pomágam, stréljati/streljáti stréljam, vprášati/vprašáti vprášala, zídati/zidáti zídam*); 3. **igráti igrám (c)** (*garáti garám, godarnjáti godarnjám, igráti igrám, kapljáti kapljám, klepetáti klepetám, končáti končám, mæčkáti mæčkám, pháti phám, ropotáti**

*ropotám, šepetáti šepetám, teptáti teptám, trepetáti trepetám, veljáti veljám, vesláti veslám).*²⁰

délati	čákatí	méšati/mešati	igráti
délat	čákát	méšat	igrát
délat	čákát	méšat	igrát
délal	čákál	méšal	igrál
délala	čákala/čakála	mešála	igrála
délalo	čákalo	mešálo	igrálo
délan	čákán	méšan	igrán
délana	čákana	méšana	igrána
délano	čákano	méšano	igráno
délam	čákam	méšam	igrám
délajo	čákajo	méšajo	igrájo
délaj	čákaj	méšaj	igráj
délajte	čákajte/čakájte	méšajte/mešájte	igrájte

6.2 Glagoli na -a-ti -je-m/-e-m

A. Oblikotvorje: Nedoločniška pripona je *-a-*, sedanjiški priponi sta *-je-*, *-e-*. Redki glagoli imajo samoglasniško premeno v korenju tipa *ø : e* (*sрати, стлати : серjem, стелјем*). Dopolnjujoča razvstitev sedanjiške osnove je odvisna od izglasnega soglasnika korena: 1. glagoli s korenom na *-n-, -r-, -l-* imajo sedanjiško pripono *-je-* (*орати, стлати : орјем, стелјем*); 2. glagoli s korenom ne na *-n-, -r-, -l-* imajo soglasniško pripono *-e-* in izkazujejo premeno izglasnega soglasnika korena: a) *-p-, -b-, -m-, -v- : -плj-, -блj-, -млј-, -влј-* (*копати, зобати, јемати, девати : зобљем, копљем, јемљем, девљем*); b) *-t-, -d- : -č-, -ж-* (*метати, глодати : мећем, глојем*); c) *-s-, -з- : -ш-, -ž-* (*писати, казати : пишем, каžем*); č) *-k-, -г-, -х-, -ск-, -сл- : -ч-, -ж-, -ш-, -шч-, -шљ-* (*скакати, лагати, јахати, искати, послати : скакем, лаžем, јаšем, ишчем, пошљем*); d) *-ц- : -ч-* (*кликати : клићем*). Nekateri glagoli s premeno izglasnega soglasnika korena imajo dvojnični sedanjik na *-a-m*, ki pa je lahko manj pogosten (*дремати дремљем/dremam, копати копљем/kopam, скрипати скриплјем/скрипам, зобати зобљем/zobam*), bolj pogosten (*девати devам/девљем, глодати глодам/глојем, јахати јахам/јаšем, јокати јокам/јоћем, klepetati klepetам/келећем, лескетати se лескетам se/лескећем se, плакати плакам/плаћем, сукати сукам/сућем*) od sedanjika na *-e-m* ali celo odvisen od sestavljenosti glagola (*јемати јемљем : zajемати zajемам*).

B. Naglas: Jakostni naglasni tipi so: 1. **rézati rézem (a)**, pri čemer je mogoče ločiti dva podtipa, in sicer podtip z naglasom na korenju v vseh oblikah (*јахати jášem, плакати pláčem, rézati*

²⁰ Tonemski naglas: sln. *délati délaš*, hr./sr. *djèlati djèlāš / dèlati dèlāš*, rus. *дёлать дёлаешь < psl. *дёлать *дёлаеъшь (A)*; sln. *mešati měšaš*, hr./sr. *mijéšati mijěšáš / мешати мěšаш*, rus. *меша́ть меша́ешь < psl. *мěšати *мěшайеъшь (F)*; sln. *igrátiigráš*, hr./sr. *igrati igráš*, rus. *играть игрáешь < psl. *играть *игрәијеъшь (F)*; sln. *kováti kuješ*, hr./sr. *ковати күеъш < psl. *ковати *кујеъшь (F./c.)*.

rézem) in podtip z dvojničnim naglasom na nedoločniški priponi v oblikah deležnika na *-l* z neničto končnico tipa ***klícala/klícalá*** (brísati bríšem, dévati dévljem, drémati drémljem, glódati glójem, klícati klíčem, mázati mážem, súkati súčem); 2. ***kázati/kazáti kážem (b)*** (jókati/jokáti jóčem, kázati/kazáti kážem, písati/pisáti pišem, plésati/plesáti pléšem, skácati/skácati skáčem, škrípati/škripáti škrípljem, vezati/vezáti véžem; zobáti/zobáti zóbljem); ***česáti čéšem (b)*** z dvema podtipoma, in sicer podtip z naglasom na širokem sredinskem samoglasniku korena v kratkem nedoločniku, namenilniku in obliki moškega spola ednine deležnika na *-l* (*če-sáti čéšem*, klepáti klépljem, kopáti kópljem, metáti méčem, tesáti téšem) ter podtip z naglasom na kratkem samoglasniku nedoločniške pripone v kratkem nedoločniku, namenilniku in obliki moškega spola ednine deležnika na *-l* (*iskáti iščem*, klepetáti klepéčem, lagáti lážem, lesketáti se leskéčem se, posláti póšljem, sráti sérjem, stláti stéljem). Poseben naglasni tip imata glagola s širokim sredinskim samoglasnikom v korenu v sedanjiku *oráti órjem/órjem* (*orát, orát, orál orála orálo, orán orána oráno; órjem órjejo / órjem órjejo, órji/órji orjíte*), jemáti *jémljem* (*jemát, jemát, jemál jemála jemálo, jemán jemána jemáno; jémljem jémljejo, jémlji jemljíte*).²¹

rézati	kázati/kazáti	česáti	iskáti
rézat	kázat	čésat	iskát
rézat	kázat	čésat	iskát
rézal	kázal	čésal	iskál
rézala	kázala	česála	iskála
rézalo	kázalo	česálo	iskálo
rézan	kázan	-česán	iskán
rézana	kázana	-česána	iskána
rézano	kázano	-česáno	iskáno
rézem	kážem	čéšem	iščem
rézejo	kážejo	čéšejo	iščejo
réži	káži	čéši	išči
rézite	kázite/kažíte	češíte	iščite/iščíte

Skupini glagolov izkazujeta premeno zložnika v korenu *ov : u* (*kovati kujem*) in *uv : u* (*bljuvati bljujem*) ter imata lastna naglasna tipa ***kováti kújem (b)*** (*kováti kújem, snováti snújem*), ***bljúvati/bljuváti bljújem (b)*** (*rvuváti rújem in rúvati rúvam; bljúvati/bljuváti bljúvam in bljúvati/bljuváti bljújem, kljúvati/kljuváti kljúvam in kljúvati/kljuváti kljújem, pljúvati/pljuváti pljúvam in pljúvati/pljuváti pljújem, ščúvati ščúvam in ščúvati ščújem*).

21 Tonemski naglas: sln. ***rézati rēžeš***, hr./sr. ***rězati rěžeš***, rus. ***pězatъ pěžesъ*** < psl. *rězati *rěžešъ (A/a); sln. ***kazáti kážeš***, hr./sr. ***kázati kážeš***, rus. ***kažatъ kážesъ*** < psl. *kazáti *kážešъ (F./b); sln. ***česáti čéšeš***, hr./sr. ***čěsatи čěšeš***, rus. ***česátъ čéšešъ*** < psl. *česáti *čěšešъ (F./b).

kováti	bljúvati/bljuváti
kovát	bljúvat/bljuvát
kovát	bljúvat/bljuvát
kovál	bljúval/bljuvál
kovála	bljúvala/bljuvála
koválo	bljúvalo/bljuválo
-kován	-bljúvan/bljuván
-kována	-bljúvana/bljuvána
-kováno	-bljúvano/bljuváno
kújem	bljújem
kújejo	bljújejo
kúj	bljúj
kúzte	bljúzte

6.3 Glagoli na *-a-ti -e-m*

A. Oblikotvorje: Nedoločniška pripona je *-a-*, sedanjiška pripona je *-e-* (*br-a-ti ber-e-m*, *tk-a-ti tk-e-m*). Glagoli tega razreda z naglasnim tipom *bráti bérēm* izkazujejo samoglasniško premeno v korenju tipa *ø : e* (*br-a-ti : ber-e-m*) (*brati berem, prati perem, stlati steljem*), *ø : o* (*zv- : zov-*) (*zv-a-ti zov-e-m*).

B. Naglas: Jakostna naglasna tipa sta: 1. **bráti bérēm (b)** (*bráti bérēm, práti pérēm*, zváti *zóvem*), pri čemer glagol *gnáti žénem* izkazuje kračino v nimenilniku in obliki moškega spola ednine deležnika na *-l* (*gnát, gnál*); 2. **tkáti tkém (c)** (*tkáti tkém, žgáti žgém*).²²

bráti	tkáti
brát	tkát
brát	tkát
brál	tkál
brála	tkála
brálo	tkálo
brán	-tkán
brána	-tkána
bráno	-tkáno
bérēm	tkém
bérejo/beró	tkéjo/tkó
béri	tkí
beríte	tkíte

²² Tonemski naglas: sln. *bráti bérēš*, hr./sr. *bráti bérēš*, rus. *братьё бе́рёшъ* < psl. **bbráti *berēšъ* (F./c); sln. *tkáti tkéš*, hr./sr. *tkáti tkéš/čéš*, rus. *ткáть ткéшъ* < psl. **tvkáti *tъčéšъ* (F./c).

6.4 Glagoli na *-ja-ti/-je-m*

Glagoli z nedoločniško pripono *-ja-* in sedanjiško pripono *-je-* so zelo redki. V to skupino spada le nekaj nesestavljenih glagolov: ***sejáti sêjem***, *sijáti sijem*, *dejáti déjem/dém*; ***peljáti péljem***; ***dajáti dájem*** in ***dajáti/dájati dájem***, *majáti májem* in *májati májem*, *smejáti se sméjtem se*.²³ Njihove oblikotvorne in naglasne značilnosti so prikazane v preglednici.²⁴

sejáti	peljáti	dajáti	dájati/dajáti
seját	péljat	daját	dájat
seját	péljat	daját	dájat
sejál	péljal	dajál	dájal
sejála	peljála	dajála	dajála
sejálo	peljálo	dajálo	dajálo
-seján	pelján	daján	dájan
-sejána	peljána	dajána	dájana
-sejáno	peljáno	dajáno	dájano
sêjem	péljem	dájem	dájem
sêjejo	péljejo	dájejo	dájejo
séj/séj	pélji	dajáj	dájaj
séjte	peljíte	dajájte	dájajte/dajájte

7 Glagoli na *-ov-a-ti/-ev-a-ti -u-je-m*

A. Oblikotvorje: Nedoločniška pripona je *-ov-a-/ev-a-*, pri čemer se morfemska različica *-ov-a-* pojavlja v položaju ne za soglasniki *c, j, č, ž, š* (*kupovati, oskrbovati, sramovati se, udejstvovati se, pestovati, dedovati, stanovati, žalovati, mirovati, glasovati, obvezovati, rokovati se, potegovati, strahovati*) in morfemska različica *-ev-a-* v položaju za soglasniki *c, j, č, ž, š* (*sklicevati,²⁵ bojevati se, varčevati, zadrževati, pospeševati*), sedanjiška pripona je *-u-je-*.

B. Naglas: Jakostna naglasna tipa sta: 1. ***dédevati dédujem (a)***, pri čemer samo ta naglasni tip pozna le redki glagoli (*péstovati péstujem*), pri večini glagolov pa je ta naglasni tip le manj pogostna dvojnica (*besedovati besedújem / besédovati besédujem, dedovati dedújem / dédevati dédujem, kmetováti kmetújem / kmétovati kmétujem, koledováti koledújem / kolédevati kolédujem, moledováti moledújem / molédevati molédujem, napredováti napredújem / naprédevati naprédujem, obedováti obedújem / obédevati obédujem, pametováti pametújem / pámetovati pámetujem, svetováti svetújem / svétovati svétujem, škodováti škodújem / škódovati škódujem, verováti verújem / vérovati vérujem*); 2. ***darováti darújem (b)*** (*bojeváti se*

23 Manj pogostne oblikotvorne dvojnice so *peljáti peljám, májati májam, smejáti se smejim se*.

24 Tonemski naglas: sln. *sejáti sêješ*, hr./sr. *sijáti sijesh* / *séjati sëjesh*, rus. *сéять сéеешь* < psl. *séjati *sëješ (A/a); sln. *peljáti pélješ* < psl. *peláti *pélješ (F./b); sln. *dajáti dáješ*, star. *dajáti dajës* < psl. *dajáti *dajëš (F./c).

25 V govorjeni slovenščini se v položaju za c pojavlja morfemska različica *-ov-a-* (pogovorno knjižno *brucovati, brucovanje* za zborno knjižno *brucevati, Brucevanje*).

*bojújem se, darováti darújem, glasováti glasújem, godováti godújem, imenováti imenújem, kresováti kresújem, kupováti kupújem, mirováti mirújem, obvezováti obvezújem, oskrbováti oskrbújem, pospeváti pospešújem, potegováti potegújem, rokováti se rokújem se, skliceváti sklicújem, sramováti se sramújem se, stanováti stanújem, strahováti strahújem, udejstvováti se udejstvújem se, varčeváti varčújem, zadrževáti zadržújem, žalováti žalújem; sestavljeni drugotni ponavljalni glagoli, tvorjeni od dovršnikov na -a-ti -je-m/-e-m: -pisováti -pisújem, -plesováti -plesújem, -kazováti -kazújem). Iz podanega je torej razvidno, da je naglasni tip *darováti darújem* najbolj razširjen naglasni tip glagolov te vrste v slovenskem knjižnem jeziku, medtem ko je naglasni tip *dédrovati dédujem* v veliki večini primerov le dvojničen.²⁶*

dédrovati	darováti
dédrovat	darovàt
dédrovat	darovàt
dédroval	darovàl
dédrovala	darovàla
dédrovalo	darovàlo
-dédrovan	darovàn
-dédrovana	darovàna
-dédrovano	darovàno
dédujem	darújem
dédujejo	darújejo
déduj	darúj
dédujte	darújte

8 Brezpriponski glagoli

A. Oblikotvorje: V sedanjiku se pojavlja ničta sedanjiška pripona, kar pomeni, da ima nesestavljeni osebni glagolski obliki navadno glasovno izražena samo dva morfema, in sicer koren in končnico (*sə-ø-m*, *da-ø-m*, *je-ø-m*, *ve-ø-m*, *gre-ø-m*). V sedanjiku imajo v drugi in tretji osebi dvojine ter v drugi osebi množine morfemske različice končnic: brezpriponsko *-sta*, *-sta*, *-ste* (*sta ste*, *dasta daste*, *jesta jeste*, *vesta veste*, *gresta greste*) : priponsko *-ta*, *-ta*, *-te*. V nedoločniku so brezpriponski *bi-ø-ti*, *da-ø-ti*, *jes-ø-ti*, *i-ø-ti*, glagol *vedeti* je priponski (*ved-e-ti*).

B. Naglas: Naglasne značilnosti posamezne glagolske oblike so razvidne iz preglednice, zaradi naglasnih posebnosti je namreč naglasni tip posameznega glagola težko določljiv.²⁷

26 Tonemski naglas: sln. *dédrovati déduješ*, hr./sr. *vjéravati vjéravješ* / *véravati véravješ*, rus. *вёровать вёруешь* < psl. *dēdrovati *dēduješ, *vērovati *vēruješ (A); sln. *darováti dariuješ*, hr./sr. *daròvati dàruješ*, rus. *даровать даруешь* < psl. *darovati *daruješ (F).

27 Tonemski naglas: sln. *bíti*, hr./sr. *bíti*, rus. *бóйтъ* < psl. *býti, sln. *sòm* < *sòm < *sm̥ psl. *jesm̥; sln. *dáti*, hr./sr. *dáti*, rus. *дáмъ* < psl. *dáti, sln. *dám*, hr./sr. *dám*, rus. *дáм* < psl. *dám̥; sln. *jéstí*, hr./sr. *jèsti*, rus. *écm̥* < psl. *ěsti, sln. *jém*, rus. *ém* < psl. *ěmb̥; sln. *védeťi* < psl. *věděti, sln. *vém* < psl. *věm̥; sln. *iméťi*, rus. *umémb̥* < psl. *imb̥eti, sln. *imám*, hr./sr. *ímām* < psl. *imbamb̥.

bíti	dáti	jésti	védeti
bit	dát	jést/jést	védet
–	dát	jést	–
bíl	dál	jédəl	védel
bilà	dála	jédla	védela
biló/bilò	dálo	jédlo	védelo
sóm²⁸	dám	jém	vém
sì	dáš	jéš	véš
jè	dá	jé	vé
svà	dáva	jéva	véva
stà	dásta	jésta	vésta
stà	dásta	jésta	vésta
smò	dámo	jémo	vémo
stè	dásťe	jéste	véste
sò	dájo/dadó/dadé	jéjo/jedó	véjo/vedó
bódi	dáj	jéj/jéj	védi
bódite/bodíte	dájte	jéjte	védite

Glagol *imet i* *imam*, ki sicer ni brezpriponski, saj ima tako nedoločniško (*im-e-ti*) kot sedanjiško pripono (*im-a-m*), v sedanjiku dvojnično izkazuje končnice brezpriponske spregative (*imata imate / imasta imaste*). Sestavljenke glagola *iti grem* (*oditi, najti*) imajo v sedanjiku priponsko spregatev.

iméti	íti	odíti	nájti
imèt/imét	ít/ít	odít/odít	nájt
–	–	–	–
imèl/imél	šèl	odšèl	nášèl
iméla	šlá	odšlá	nášla
imélo	šlò/šló	odšlò/odšló	nášlo
imám²⁹	grém/grém³⁰	odídem	nájdem
imáš	gréš/grès	odídeš	nájdeš
imá	gré/grè	odíde	nájde
imáva	gréva/gréva	odídeva	nájdeva
imáta/imásta	grésta/grésta	odídeta	nájdeta
imáta/imásta	grésta/grésta	odídeta	nájdeta

28 Nikalne oblike sedanjika so *nísəm nísi ...* Prihodnjik se v sodobnem knjižnem jeziku sprega po brezpriponski spregati (naglašene oblike se glasijo *bóm bós bó, bóva bósta bósta, bómó bóste bódo/bójo*), v starejšem knjižnem jeziku se je spregal po priponski spregativi (*bódem bódeš ..., 3mn bódo*).

29 Nikalne oblike sedanjika so *nímam nímaš ...*

30 V sodobni knjižni slovenščini ima glagol *iti grem* še naglas tipa star. *grém gréš grè, grevà grestà grestà, gremò grestè grejò*. V starejšem knjižnem jeziku se je v sedanjiku spregal po priponski spregativi (*grédem grédeš ..., 3mn gredó*).

imámo	grémo/grêmo	odídemo	nájdemo
imáte/imáste	gréste/grêste	odídete	nájdete
imájo	gredó/gredò/grêjo	odídejo	nájdejo
imèj/iméj	pójdi	odídi	nájdi
iméjte	pójdite/pojdíté	odídite	nájdite

Krajšave

C = soglasnik; dv = dvojina; ed = ednina; hr./sr. = hrvaški/srbski, hrvaščina/srbščina; mn = množina; psl. = praslovanski, praslovanščina; rus. = ruski, ruščina; sln. = slovenški, slovenčina; 1/2/3 = prva/druga/tretja oseba; V = samoglasnik.

Literatura

- BABIČ, Vanda, 2003: *Učbenik stare cerkvene slovanščine*. Ljubljana: Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani: Oddelek za slavistiko, Oddelek za slovenistiko.
- BAJEC, Anton, KOLARIČ, Rudolf, RUPEL, Mirko, 1956 (1968): *Slovenska slovnica*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- BARIĆ, Eugenija, LONČARIĆ, Mijo, MALIĆ, Dragica, PAVEŠIĆ, Slavko, PETI, Mirko, ZEČEVIĆ, Vesna, ZNIKA, Marja, ²1997: *Hrvatska gramatika*. Zagreb: Školska knjiga.
- DOLGAN, Milan, 1998: *Pravilni in nepravilni glagoli v slovenščini: besednjak in učnojezikovna razprava*. Ljubljana: samozaložba.
- ДЫБО, Владимир Антонович, 1981: *Славянская акцентология*. Москва: Академия наук СССР: Институт славяноведения и балканистики.
- ДЫБО, Владимир Антонович, 2000: *Морфологизованные парадигматические акцентные системы*. Москва: Россиская академия наук: Институт славяноведения.
- LEČIČ, Rada, 2004 (2005): *Slovenski glagol: oblikoslovní piročník in slovar slovenských glagolov / Slovene verb: a morphological manual and dictionary of Slovene verbs*. Ljubljana: Založba ZRC. Prevodi v druge tujne jezike: *Das slowenischen Verb: morphologisches Hand- und Wörterbuch der slowenischen Verben* (Ljubljana, 2006), *Il verbo sloveno: manuale morfologico e dizionario dei verbi sloveni* (Ljubljana, 2006), *El verbo esloveno: manual morfológico y diccionario de los verbos eslovenos* (Ljubljana, 2009, 2010).
- LEHFELDT, Werner, ³2009 (¹1993): *Einführung in die morphologische Konzeption der slavischen Akzentologie*. München: Verlag Otto Sagner.
- NAHTIGAL, Rajko, ²1952 (¹1938): *Slovenski jeziki*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- NAHTIGAL, Rajko, 1949: *Uvod v slovansko filologijo*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- RAMOVŠ, Fran, 1952: *Morfologija slovenskega jezika*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Slovenski pravopis*, 2001. Ljubljana: Slovenska akademinja znanosti in umetnosti: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika I*, 1970. Ljubljana: Slovenska akademinja znanosti in umetnosti: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.
- STANG, Christian S., 1957: *Slavonic Accentuation*. Oslo: Norske Videnskaps-Akademi i Oslo.
- ŠEKLI, Matej, 2005: Tonemski naglasci tipi glagola v (knjižni) slovenščini. *Jezikoslovní zapiski* 11/2. Ljubljana. 31–62.
- TOMŠIČ, France, 1943: *Starocerkvenoslovenska slovnica in čitanka za više razrede srednjih šol*. Ljubljana: Pokrajinska šolska založba.
- TOPORIŠIČ, Jože, 1992: *Enciklopedija slovenskega jezika*. Ljubljana: Cankarjeva založba.
- TOPORIŠIČ, Jože, ⁴2000 (¹1976): *Slovenska slovnica*. Maribor: Obzorja.
- VALJAVEC, Matija, 1878–1895: *Prinos k naglasu u (novo)slovenskom jeziku*. Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, knjige XLIII, XLV–XLVIII, LVI, LVII, LX, LXIII, LXV, LXVII, LXVIII, LXXI, LXXXIII, LXXIV, LXVI, LXVII, XCIII, XCIV, CII, CV, CXI, CXVIII, CXIX, CXCI. Zagreb: Dionička tiskara.
- VALJAVEC, Matija, 1897: *Glavne točke v naglasu književne slovenštine*. Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, knjiga CXXXII. Zagreb.
- ŽAGAR, France, ¹⁰2009 (¹1985): *Slovenska slovnica in jezikovna vadnica*. Maribor: Obzorja.